

Τὰ κατατόπια τὰ ἐγνώριζον, διότι ὁ ἀρχιληστής ἦτο κουμπάρος τῆς κυρίας Ζωγράφου, τὸν ὁποῖον εἶχε κάμει κατὰ συμβουλήν τοῦ υἱοῦ τῆς κ. Πέρβελη, διὰ νὰ μὴ τὴν πειράξουν τέτοιοι παλάνθρωποι. Εἶνε δὲ Ἑρβαῖοι, Ἑλευσίνιοι, Λοιδωρικιώται, κύριε Λοιδωρική, καὶ ἐν γένει ἀπὸ τὰ πέριξ.

Ὁ δὸς δὲ ἡμῖν τὰς πληροφορίας ἐπιμένει ὅτι καὶ οἱ δύο ἀρχισυλληφθέντες ἦταν Λοιδωρικιώται, ἐναντίον τῆς γνώμης τοῦ φίλου βουλευτοῦ κ. Λοιδωρική. Ὡστε τώρα τί πρέπει νὰ γίνῃ μεταξὺ δύο διαφεύσεων, ἀγνοοῦμεν. Νὰ πάμει νὰ ξύσωμεν τὴν ἐπιδερμίδα των;

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΑΡΧΩΝ

ΕΝΕΚΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ ΝΟΜΟΥ

Ὁ ἀξιόλογος δικηγόρος τῆς Σύρου καὶ ἐξοχος μεταφραστῆς κωμωδιῶν τοῦ Μολιέρου κ. Ι. Γ. Φραγκιάς ἐγράψε ἐν τῇ «Ἀναγεννήσει» τῆς Σύρου σπουδαῖον ἄρθρον περὶ συγκρούσεως καθηκόντων καθ' ὅσον ἀφορᾷ σοβαρὰν περίπτωσιν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου.

Ἡ σύγκρουσις αὕτη προσκλήθη, λέγει τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Φραγκιά, ἐκ τοῦ ζητήματος: τίς εἶνε ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐνεκεν ἀνιάτου σωματικῆς βλάβης τελείας πρὸς ἐργασίαν ἀνικανότητος τοῦ πατρὸς πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὸ ἄρθ. 33 ἐδ. β' τοῦ περὶ στρατολογίας νόμου. Μέχρις οὗ λυθῆ κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ἐνταῦθα στρατολογικὸν συμβούλιον ἢ μᾶλλον ὁ παρ' αὐτῷ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς καὶ τὸ πρωτοδικεῖον ἀντιποιοῦνται τὴν ἀρμοδιότητα ταύτην, ἐκ παραλλήλου ἐπιλαμβανόμενα τῆς ἐξετάσεως τῶν τοιούτων ὑποθέσεων. Φυσικὴ δὲ συνέπειά τῆς τοιαύτης ἀντιποιήσεως πηγάζει αὕτη, ὅτι τὰ στρατολογικὰ συμβούλια δικάζοντα ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτοῖς περὶ ἀπαλλαγῆς αἰτήσεων ἀπορρίπτουσιν ὡς ἀπαράδεκτους καὶ ἀλυσιτελεῖς τὰς ἀποφάσεις τῶν δικαστηρίων, τὰς βεβαιούσας τὴν τοῦ πατρὸς ἀνικανότητα. ἐντεῦθεν δὲ ὁ ἐπὶ τοιούτῳ λόγῳ αἰτούμενος τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ, ἀγνοῶν τίς τῶν δύο τούτων ἀρχῶν ἐρμηνεύει ὀρθότερον τὸν νόμον, ἀναγκάζεται νὰ προσφύγῃ πρὸς ἀμφοτέρας. Καὶ εἶνε μὲν ἀσφαλεστέρα ἢ μέθοδος αὕτη δὲν εἶνε ὅμως καὶ ἡ ἦττον δαπανηρὰ χρημάτων καὶ χρόνου. Ἐὰν μάλιστα ἀναλογισθῶμεν ὅτι λόγῳ τῆς καθολικότητος αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν πολιτῶν καὶ εἶνε συχνοτάτης χρήσεως, θέλομεν κατανοῆσαι ὅπως οὐκ ἐκλεχθῆ διὰ τοὺς πτωχοὺς ἰδίως ἀποβαίνει ἢ σύγκρουσις αὕτη τῶν καθηκόντων τῆς δικαστικῆς πρὸς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Διὰ τοῦτο ὄφειλον, νομίζομεν, οἱ κατὰ τόπους νομάρχαι νὰ προκαλέσωσι τὴν ὑπὸ Ἀρσίου Πάγου δριστικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, αἶροντες τὴν σύγκρουσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, διότι ἡ περαιτέρω ἐξακολούθησις τοιαύτης καταστάσεως οὐ μόνον τοῖς ἰδιώταις ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρμονίαν καὶ τὴν ἐνιαίαν παράστασιν τῶν ἀρχῶν τοῦ κράτους ἀποβαίνει ἐπιβλαβής, παριστᾶσα αὐτὴν δεδιχασμένην καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἀσύμφωνον.»

Διὰ μακρῶν δὲ ἐρμηνευσῶν τὰ ἄρθρα τοῦ νόμου, ἀποφαινεται ὅτι ἀρμοδία ἀρχὴ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνικανότητος

τοῦ πατρὸς δὲν εἶνε ὁ παρὰ τῷ στρατολογικῷ συμβουλίῳ ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς, ἀλλὰ μόνον τὸ πρωτοδικεῖον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Πέμπτη, 5 Μαΐου

Πλαστογραφία ἑκατοταδράχμων γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Ὁ κατηγορούμενος, Ἴταλὸς ἐκ Κατάνης, τεσσαρακοντούτης περίπου, ἰσχνὸς, κάτωχρος, μὲ νευρικές κινήσεις καὶ μειδιάματα, μὲ ὄνομα ἦρωος ὀπερέτας, Κατζέτος Δὲ Πασκουάλε. Κατὰ τὸ καταγορητήριον, ἀπὸ κοινοῦ συμφέροντος κινούμενος κατεσκεύασε μετ' ἄλλων ἀγνώστων ἐν Νεαπόλει τῆς Ἰταλίας τραπεζικὰ γραμμάτια τῶν ἑκατονδωδέκα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς ἀθεμίτον ὄφελος.

Συνήγορος θερμὸς τοῦ κατηγορουμένου εἶνε ὁ κ. Ρῶκος Χοῦδᾶς, κατὰ τὴν πεποίθησιν τοῦ ὁποῖου ὁ κατηγορούμενος ὑπῆρξεν ἄλλων θύμα. Ἡ Τράπεζα παρίσταται διὰ δύο πολιτικῶς ἐναγόντων, τῶν κκ. Κωστή καὶ Βαλάσση.

Ἡ ὑπεράσπισις ἐνίσταται κατὰ τοῦ παραδεκτοῦ τῶν πολιτικῶν ἐναγόντων, ἀλλ' ἡ ἔνστασις ἀπορρίπτεται. Δευτέρᾳ ἔνστασις προτείνεται εἶτα ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως περὶ τῆς ἀναρμοδιότητος τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων ἢ πράξις διεπράχθη ὑπὸ ἀλλοδαπῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ βλάβῃ μιᾶς περιουσίας, ἀπλούστατα ἢ Τράπεζα λοιπὸν δὲν εἶνε πρόσωπον, δὲν εἶνε πολίτης ἑλλην, κατὰ τὴν ὑπεράσπισιν. Ἄλλὰ καὶ ἡ ἀνωτέρω ἔνστασις λαμβάνει τὴν τύχην τῆς πρώτης. τρίτη ἔνστασις ἔπειτα ἀπορρίπτεται πάλιν, καὶ οὕτω μετὰ τρεῖς διασκέψεις τῶν δικαστῶν, ἐρωτῶντος τοῦ προέδρου, ἀν ὑπάρχη καὶ ἄλλη ἔνστασις, ἀρχεται ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων.

Ὁ πρῶτος καὶ κύριος μάρτυς τῆς κατηγορίας εἶνε ὁ Γερμαναῖος, λάκων βλοσυρὸς τὴν φυσιογνωμίαν, καὶ μετὰ τόλμης ἀφηγούμενος. τῇ παρατηρήσει τοῦ συνηγόρου δὲν τὸν ὀρκίζουν, διότι δὲν ἔχει ἀποκατασταθῆ ἀκόμη εἰς τὰ πολιτικά του δικαιώματα, καταδικασθεὶς ἄλλοτε ἐπὶ φόνῳ καὶ ἀπάτῃ.

Λοιπὸν ὁ Γερμαναῖος οὗτος ἐταξείδευσε πρὸ δύο ἐτῶν εἰς Νεάπολιν. ἐκεῖ ἐσχετίσθη μὲ τὸν κατηγορούμενον. ἔγινε μίαν ἡμέραν λόγος περὶ κ.β.θ.λ.ων γραμματίων κυκλοφορούντων ἐν Ἰταλίᾳ. ὁ Γερμαναῖος ἔτυχε νὰ εἴπῃ ὅτι γραμμάτια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς δυσκόλως παραποιοῦνται. ὁ κατηγορούμενος σείει τὴν κεφαλὴν γελῶν μετ' ὀλίγον τοῦ λέγει ὅτι ἔχει νὰ τοῦ ἐκμυστηρευθῆ ἐν μυστικόν. Ἡ ἐκμυστήρευσις ἐγένετο μετὰ δύο ἡμέρας. εἶνε εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην ἀνθρώπων ποῦ κατασκευάζουν τραπεζικὰ γραμμάτια ἑκατοντάδραχμα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἢ μηχανὴ των τὰ φτιάνει τέλεια.

Ὁ Γερμαναῖος ἀμέσως σκέπτεται πῶς νὰ ὠφελθῆ ἐκ τούτου, προσποιεῖται ὅτι συμμετέχει καὶ αὐτὸς τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ θέλει νὰ ἀγοράσῃ, ἀλλὰ ζητεῖ νὰ ἴδῃ ἐν ἀπὸ αὐτὰ μετὰ πολλοὺς δισταγμοὺς ὁ κατηγορούμενος τοῦ δίδει ἐν χαρτονόμισμα. καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ Γερμαναῖος φεύγει δι' Ἀθήνας. Μετὰ τινα καιρὸν ἔρχεται ἐνταῦθα καὶ ὁ Ἴταλὸς κατηγορούμενος. ἐξακολουθοῦν

αί συνεννοήσεις· ὁ Γερανέας τῷ ἀποκαλύπτει ὅτι εὖρος τὸ κατὰλληλον πρόσωπον διὰ τοῦ ὁποίου ἀντὶ χρυσοῦ θὰ ἀγοράσῃ 200,000 πλαστῶν ἑκατοταδράχμων, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ κερδίσῃ τόσα χρήματα· τὸν ὀδηγεῖ δὲ πρὸς τὸ κατὰλληλον αὐτὸ πρόσωπον διὰ τὴν ἐκθέσιν καὶ ὁ ἴδιος τὰ πράγματα, ὅπερ ὅμως εἶνε ὁ Σακελλαρίου, ὑπάλληλος τῆς Τραπεζῆς. Τοιοῦτοτρόπος ὁ Ἰταλὸς συλλαμβάνεται καὶ ὁ καταδὸς ἀμοιβεται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς δι' ἀμοιβῆς 20 χιλ. φράγκων.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης, ἐλλείψει χρόνου, αὔριον.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Φίλτατε Βλάσιε!

I

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς προσεχοῦς ἐκθέσεως τῶν ἀνθῶν ἐν τῷ παρισίῳ κήπῳ, παραχώρησόν μοι μίαν ἢ δύο τὸ πολὺ στήλας τῆς ἐφημερίδος σου, ἵνα ἐκθέσω καὶ ἐγὼ ἐντυπώσεις μου τινὰς ἢ καὶ παροίετες, ὡς θὰ ἔλεγε τις καλαμπουρίζων, παρεμφορῶν ἐν Τεργέστη ἐκθέσεως, χωρὶς βεβαίως νὰ ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ καταλάβωσι καὶ αὐταὶ μικρὸν χώρον ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἄλλων μυροβλήτων ἐκθέσεων εἰς τὸν παρὰ τὸν Ἰλισσὸν Παράδεισον.

Ἡ εὐκαιρία δὲν μοι φαίνεται ἀκατάλληλος ἐν ἐποχῇ κατ' ἐξοχὴν ἀνθοστεφεί καὶ ἐν μηνὶ Μαΐου, καθ' ὃν πάντες ἀπὸ τῶν ποιητῶν μέχρι τῶν βατράχων καὶ ἀπὸ τῆς ἀηδόνος μέχρι τοῦ σαφοῦ δόκτορος κυρίου **Ριγολῶ**, μόνον περὶ ἀνθῶν λαλοῦσιν.

Ἐν Τεργέστη λοιπὸν, φίλτατέ μου, ἐν ἧ ἡ καλλιέργεια τῶν ἀνθῶν καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς μουσικῆς συναπαρτιζοῦσι τὸ κυριώτερον γνῶρισμα τῶν κατοικῶν· ὅπου ἡ ἀνθηρότης τῶν γυναικῶν ἀμιλλᾶται μὲ τὸ εὐθαλὲς τῶν χαμελιῶν, ἡ δὲ πληθὺς τούτων μόνον πρὸς τὰς ἡμετέρας ἀνεμῶνας δύναται νὰ συγκριθῇ, ἐν Τεργέστη τελείται ἐτησίως πανήγυρις τῶν ἀνθῶν ὑπὲρ εὐεργετικοῦ σκοποῦ, ὑπὲρ τῶν πτωχῶν νομίζω τῆς πόλεως.

Πρὶν ἢ ὅμως σοὶ εἶπω τὰ κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην, ἀνάγκη νὰ σοὶ ὑπενθυμίσω ὅτι ἐν Τεργέστη καθὼς καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ γωνίᾳ τῆς Εὐρώπης ὁ πρὸς τὰ ἄνθη καὶ τὰ φυτὰ ἐν γένει σεβασμὸς διακείται πρὸς ὅλους ἀντίθετον λόγον τῶν ἰδικῶν μας· ἐδῶ διαθέσεται πρὸς τὸν φυτικόν. Ἐκεῖ ἡ φύλαξις τῶν ἀνθῶν εἶνε ἐμπειστηνεμένη εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐδῶ ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς τὸ θίγειν τὰ δένδρα κτλ. εἶνε δὲ σπάνιον τὸ φαινόμενον τῆ, ἀποκοπῆς τῶν ἀνθῶν ἐν ἰδιωτικῇ ἢ καὶ δημοσίῳ κήπῳ παρὰ τῶν ἐπισκεπτῶν, ἐνῷ ἐδῶ ἐξ οἴουδ' ἕποτε ἐξέλθωμεν ἀνθῶνος εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ φέρωμεν ἐπὶ τῆς κομμοδοχῆς ἡμῶν τοῦλάχιστον τὰ ἔχνη τῆς ἐπιδρομικῆς ἐπισκέψεώς μας.

Ἐν ἄλλο ἀκόμη: Ἐκεῖ ἡ ἀνθολογία προάγεται ὁλονὲν εἰς εὐγενεῖς ἐπιστημονικὸν σύστημα, συμφώνως πρὸς τὴν λοιπὴν ἀνάπτυξιν τῶν μερῶν ἐκείνων· ἐδῶ τούναντίον τὸ βασιλεῖον τῶν ἀνθῶν ὑπενθυμίζει φυλάς τινὰς ἀγρίων νομάδων τῶν ὁποίων παρίσταται εἰς ἀρχηγός, ἐπὶ παραδείγματι, ὁ Φασουλῆς! . . .

II

Παρὰ τὴν βορεινὴν πλευρὰν τῆς Τεργέστης καὶ ἐπὶ ἀνωφεροῦς αὐτῆς τοποθεσίας, μικρὸν ἀπομεμακρυσμένης τῆς κεντρικῆς λεγομένης πόλεως, καίται μεγάλη ὑψίφορος οἰκία, ἀρχαιοτέρας κάπως κατασκευῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν νεωτέρων ἐν Τεργέστη οἰκοδομημάτων. Ὅπι-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 471)

Τοῦτο δὲν ἐμπόδισε τὸ μῦθικόν ἀπὸ τοῦ νὰ ζήσῃ, τούναντίον ἦτο θαυμάσια ἴσῃν ὑγιάν καὶ εἶχεν ὄρεξιν . . . Εὐθὺς μετὰ τὴν γέννησίν του, τὸ ἐπῆραν ἀπὸ τὴν μητέρα ἦτις δὲν τὸ ἐπανεῖδε πλέον. Νομίζω μάλιστα—καὶ ὁ διάβολος ἂς μὴ θυμώσῃ ποῦ λέγω τοῦτο—ὅτι ἡ μάνα του οὕτε κἀν ἐνόησεν ὅτι ἐγέννησε.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐπεσφράγισε τὴν φράσιν ταύτην δι' ἀναστεναγμοῦ.

— «Μοῦ εἶχον ἀγοράσει ἀπὸ τινος χρόνου λευκὴν γίδα, ἦτις ζούσε ἐλεύθερη ἔς τὸ περιβόλι· ἀλλὰ τὸ καλὸν ζῶον ἤρχετο πρῶτ' καὶ ἐσπέραν, ὅπως ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὸ γάλα, τὸ ὁποῖον ἐστενηχώρει αὐτό. Ἐννοεῖς, Γεροκάτσικα, ὅτι ἡ λευκὴ γίδα ἔγινε ἡ τροφὸς τοῦ μικροῦ. Ἄ! τὸ μικρὸν διαβολάκι, ὅταν ἐμεγάλωσεν ἀρκετὰ, γὰρ νὰ περιπατῇ, δὲν

εἶχε πλέον ἀνάγκη νὰ ἀλμῆγῃ τὸ ζῶον· τὸ εὗρισκεν στὸ περιβόλι καὶ ἐβύζανεν.

— Ὅταν ἡ κατσίκά—δὲν ὀμιλῶ γιὰ σέ—δὲν ἐβλεπε τὸν μικρὸν ἐγκαίρως, ἐζήτηε καλοῦσα αὐτὸν βέ, βέ, βέ, . . . Ἄ! τὴν σκύλα . . . Ἄλλ' ἀδιάφορον, ἦτο καλὸν ζῶον.

«Βλέπων πῶς προσεφέροντο εἰς τὴν μητέρα, ἀποροῦσα ὅτι ἄφιναν νὰ ζῇ τὸ παιδί. Ἀληθινὰ, περίμενα νὰ διαταχθῶ ἀπὸ στιγμὴ εἰς στιγμὴν νὰ τὸ χῶσω σ' ἕνα σακκὶ καλορραμμένο καὶ νὰ πάγω νὰ τὸ ρίψω στὸν ποταμὸν, ὅταν ἤθελε πλημμυρῆσαι· ἀλλ' ἀπατώμουνα, δὲν μοῦ ἔδωκαν τέτοια διαταγὴν, τὴν ὁποίαν ἴσως καὶ δὲν θὰ ἐκτελοῦσα.

«Βλέπεις, Γεροκάτσικά μου, πολλάκις συμβαίνει καὶ οἱ μεγαλείτεροι κακοῦργοι ν' ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὴν δολοφονίαν, ἰδίως ὅταν δὲν τὴν κρίνουν ἀναγκαίαν.

«Πέρασαν χρόνια, κατὰ τὰ ὁποῖα μιά φορὰ μόνον εἶδα τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸ φοβερὸν βλέμμα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸν σύντροφόν μου, καμμιά εἰδοσις δὲν ἐλάμβανα.

«Μιά μέρα, ὅποτε διόλου δὲν περίμενα, κάποιος μετημφισμένος σέ χωρικὸν μπῆκε μέσα στὴ φωλιά μου. Ἦταν ἐκεῖνος.

— Ἄ! πόψε, μοῦ εἶπε, εἰς τὰς ἑνδεκα καὶ μισθ' ἀκριβῶς νὰ βρεθῆς μὲ τὸ ἀναμμένον σου φανάρι κοντὰ ἔς τὸν τοῖχο τοῦ περιβολιοῦ εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν βημάτων ἀπὸ τὴν μικρὴ θύρα πρὸς τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ. Θὰ μένεις ἀκίνητος περιμένοντας.